

GDP-niányt valoszinűen 2005-re, ami több mint egyszázalékos csúszást jelent az eredeti célhoz képest. A korrektség miatt szögezzük le: a hiány túllépése nem hungaricum: az EU finanszírozása például tavaly júliusban hét ország esetében állapították meg, hogy túl magas, három százalék feletti az államháztartási hiányuk. Azonban ezek közül ötnel (Ciprus, Csehország, Lengyelország, Málta és Szlovákia) az Európai Bizottság a túlzott deficiteljárás felfüggesztését javasolta, mert úgy látta, az érintettek megfelelő lépéseket hoztak a hiány csökkentése, s az általuk beterjesztett program szerint haladnak. A görögök és mi azonban a szegénypadra kerültünk. Az EB ugyanis Magyarország és Görögország esetében az eljárás folytatását indítványozta az Ecofinnek. A középtávú konvergenciaprogram lelke amúgy nem túl bonyolult: szigorú költségvetési (fiskális) politika, viszonylag lazább monetáris feltételek mellett. Pillanatnyilag Magyarországon ennek a fordítottja érvényesül: a teljesen fellazult büdzsé mellett csak a Ma-

gyarországi gazdasági helyzetet nem lehet megkezelni másként, mint annak, ha Magyarország „ellazul” a stabilitási paktumban lefektetett hiánycéllal kapcsolatban. S valljuk be: egy évvel az országgyűlési választások előtt erre nagy a kérés és a kormány részéről. Ezt erősíti, hogy a baloldali kormány már többször is változtatott a korábban saját maga által vállalt konvergenciapályáján. Ne feledjük, hogy az euróbevezetés 2008-as céldátumát a kabinet 2010-re toltta ki a múlt esztendőben, eközben pedig a deficitcél háromszor módosította – felfelé. S arról még nem is szoltunk, hogy a tapasztalataink szerint a kormány előszeretettel alkalmazza a kiadások csúsztatását egyik évről a másikra. Jusson eszünkbe az áfavisszatartás vagy a köztisztviselői jutalmak késedelmes kifizetése. Úgy tűnik, a fő gond ez: a tartalmilag nem indokolt átütemezések révén a pénzforgalmi szemléletű kiadások a ténylegestől már elszakadtak.

És ezt még nem is sejtje az Ecofin.

gyurcsány szerint neki van igaza, szavai gyakorlatilag azt jelentik, hogy az ellenzék ne szólalhasson meg többet adóügyekben a költségvetési köldökzsinóron függő közmédiában. Csakhogy feltehetőleg szerint mindenben neki van igaza, így útmutatásait követve közel a perc, amikor az ország kirobbanó sikere fölötti kollektív örömet nem zavarja meg ellenzéki hangoskodás, a rossz (értsd: hazug) hírek eltűnnek életünkben. Kizárólag az övé lesz a szó, s ha elfárad, legfeljebb mutánsa, Kóka János sikerminiszter beszél majd lyukat a hasunkba. És végre Orbán sem felhőzi többé demokráciánk kék egét. Vége a burzsoá relativizmusnak, az egyrészt-másrészt dialektikájának.

Az igazság keresése gyönyörű, életre szóló feladat, de egy demokráciában a miniszterelnök meg az ellenfele szava is csak egy vélemény, a sajtó pedig akkor teljesíti küldetését, ha mindkettőt híven tolmácsolja. Egyébként én szégyellem magam, hogy ilyen evidens dolgokat kell leírnom egy miniszterelnöki nyilatkozat kapcsán, tizenöt évvel az első szabad választás után. Ha pedig Gyurcsány Ferenc tényleg komolyan tervezi a hírkommandó felállítását, javasolom, kérjen tanácsot Lendvai Ildikótól.

M A G Y A R Z S E B T Ű K Ő R

FEHÉR BELA

Terminátor

Azt most nem tudnám konkrétan megmondani, mióta hívják a fiamat Búdösbogárnak, talán amikor dolgozni kezdett, akkor ra-

gasztották rá, mert az én kicsi csillagom nem nagyon szeret mosakodni, de az vesse rá az első követ, aki egész nap sikálja és piperézi magát, mint valami bálgúnár. Különben is demokráciában élünk, joga van félni a víztől, úszni sem tanult meg szegénykém, pedig az apja verte éppen eleget a biciklipumpával, amikor egy bányató mellett laktunk másfél évig egy lopott sörsátorban, ugyanis súlyos lakásproblémánk volt. Megmondom, mi az igazság: félig kifolyt szemű világban élünk, amikor az embereknek fontosabb a szag, mint az érzés szíve! Pedig az én kis aranyomnak akkora szíve van, mint ötször a Himalája! Bárhova ment, mindig kapott becenevet, annyira szerették a kis barátai, hogy mindjárt kedveskedni akartak neki, emlékszem az óvodában. Leprának hívták, az általános iskolában pedig Gennyzszak lett a neve, a cselekményei miatt, pedig egyiket se rosszaságból csinálta. Elismerem, hogy kést dobott a Csorba tanár úr felé, amikor az az ordas köcsög valami számtanpéldát rosszul írt fel, de az én okos fiam az utolsó padból is észrevette, és éppen oda állította be a táblába az aranyos kis bicskáját, ahol a hiba volt. Megértem én, hogy a tanár úr megjéjdt, állítólag be is vizelt, de szándékosan félreértette a helyzetet. Szegény gyereket persze kivágták az iskolából, mint valami bűnözőt. Ez rosszul érintette a drágámat, mert rettenetesen akart tanulni. Nagykanállal itta a tudásszomját! Nem csoda, hogy búskomorságba esett, úgy érezte, hogy kettétörték az életét, és ez váltotta ki, hogy Hentessel, a kis barátjával leöntötték benzinnel a Csorba tanár úr autóját, és aztán fel is gyújtották. Én nem akarom a gyereket megmenteni, de például jól térden is durranthatta volna, ugyanis van löfegyvere, a kereszttamájától kapta ajándékba, amikor nagykorú lett. Marokba illő, helyes formájú rebolber. Gyakran előveszi a párnája alól, szeretettel tisztogatja, simogatja, de csak egyszer használta, amikor véletlenül átlőtt a szemben lévő lakásba. Az első golyó

a faliórát találta el, a következő pedig lyukat ütött a vitrinbe, de baj nem történt. A férjem, aki nagyon tud bánni az emberekkel, egy mázsa felett van a teste, tele jószággal, rögtön átment, és rábeszélte a családot, hogy ne tegyenek feljelentést. Vitt nekik engesztelésül egy gyönyörű Árpád-kori faliórát, boldogan elfogadták, pedig nem működött, hiányzott belőle a szerkezet. A kisfiam is nagyon szereti a régiségeket. Valahogy fogékony rá. Egyszer két gyönyörű, festett templomi faszoborral jött haza. Először azt hittem, hogy lopta, mert egy anya mindig a legrosszabbra gondol, bepofoztam szegénykét az asztal alá, de aztán rám nézett a nagy, okos szemével, és zokogva elmondta, hogy bement a templomba, és a pap neki adta ajándékba azokat a szobrokat, mert látta rajta, hogy jó helyre fognak kerülni. Most ott vigyáznak ránk a konyhaszekrény tetején, az uram szépen lefestette őket. Szóval, jó gyerek ez, talán túl jó is. Ezt mutatja az eset a postással. Feljött a fiamhoz két barátja, és mondják neki, gyere velünk, Búdösbogár, figyeljük meg a postást! Mindjárt kiabálni kezdtem. Mit akartok tő? Nem mentek sehova! Erre megmagyarázták, hogy gyakran szoktak kísérgetni a postás bácsit, így próbálják tőle megtanulni a szakmát. Ezek a fiúk mindent tudni akarnak, nyitottak, szépen építgetik a jövőjüket, és rengeteg az energiájuk. Elég az hozzá, hogy a postás eltűnt, másnap találták meg itt, az utca végén. A tízemeletes panelház gyerekkosci-tárolójában feküdt megkötözve, nyolc gumikesztyűt tömtek a szájába, a kilencediket a fejére húzták, a táskája eltűnt, a pénz sehol, mert aznap a nyugdíjakat vitte ki. Ezek a buta gyerekek elunták a postást kísérgetni, beültek a Mercedesbe, és szépen, illedelmesen elmentek a mekdonálca ebédelni, aztán persze megtörtént a baj. Ha a postás bácsi mellett maradnak, nem érte volna szegényt rablótámadás, mert a fiúk kökeményen megvédik a pusztá kezükkel, nekem elhiheti. Ha az igazságot kell ölben kihozni, ezek szó nélkül bemennek érte akár az égő házba is, mert bátrak, mint a Terminátor. Persze jól lehoradtam őket. Nincs bennetek kitartás? Semmire se fogjátok vinni! Azt mondom, bőven rájuk férne egy kis élettapasztalat, mert ha nem szerzik meg időben, egy szempillantás alatt lerágja a húst a gyöngöcsontjokról a vérszomjas társadalom!

Ez a helyzet, kérem.

T O L L H E G Y E N

Kutya világ

PILHÁL GYÖRGY

Olvassom, hogy nem kapták meg a székesfehérvári és miskolci speciális mentők azt a huszonöt-huszonöt milliós támogatást, amelyet még decemberben szavazott meg számukra a parlament. A legeadás Mancsnak és cimboráinak tehát szerényebb körülmények között kell felkészülniük a következő életmentésre, kevesebb velős csontra, csirkefarhátra számíthatnak, mint eddig, de hát nekik is meg kell érteniük: szűkben van az állam, rengeteg a halaszthatatlan központi kiadás, legutóbb például Audi 8-asokat és 6-osokat kellett sürgősen vásárolni a kormánytagoknak (néhányiknek kettőt is), úgy ötszázmillió forintért csuamnyen.

Ahogy az a lapok is megírták, a belügyi tárca, ahelyett, hogy odaadta volna a megszavazott pénzt Mancsék mancsába, az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság kezébe adta a jogot, hogy a kifizetés feltételeit megszabja. Am a patinás testület úgy határozott, pénz csak akkor lesz, ha a speciális mentőalakulatok májusig feladattervet dolgoznak ki az előttük álló katasztrófákról, legyen az földrengés, belvív vagy szökőár. Erre mondta aztán azt Mancs gazdája, hogy kérem tisztelettel, a földrengések és árvizek általában előzetes bejelentés nélkül szoktak pusztítani, javasasszony vagy halottlító kell ahhoz, hogy csak úgy sérőből azt mondja; tisztelt Kivágó Tamás úr (ő a katasztrófális bizottmány gazdasági igazgatója), tessék beírni augusztus végére egy földcsuszamlást, Mikulás tájára meg két cunamit. Ebben az esetben azonban ott a zsetőn a kutya-sok és a gazdik zsebében, béke és szeretet lenni meg a speciális mentőcsapatot, onnét kezdve jöhet bármiféle veszedelem, csak vakkantani kell egyet, máris indul a különítmény, élén Mancssal, akitől csak tanulni lehet.